

uzeti kao ono ispitivano tako da nam to ispitivano samo od sebe pokaže bitak. Potoji li neko, kako Hajdeger kaže, “ezgeplarno biće” koje poseduje prednost nad ostalim? Ili da to izarazimo aristotelijanski, jer smo sa datom terminologijom upozanati, postoji li primarni način govorenja o biću koji sabira ostala značenja?

Postavljanje pitanja o smislu bitka time bi trebalo da dopre do određenog tipa bića kao onoga ispitivanoga na pitanju bitka. Ako je ovo preduzeto kao ispitivanje kao tragalačko istraživanje smisla bitka, a ne kao “tek-onako-ispitivanje”, onda to znači da se mora učiniti eksplicitnim izrada pitanja, mogućnost razumevanja i pojmljenja, izbora egemplarnog bića, te mogućnost pristupa istom. Sve ovo prethodno, izrada pitanja, mogućnost razumevanja i pojmljenja, izbor egzemplarnog bića itd., načini su bitka jednog posebnog bića, upravo modusi bića koje smo mi. Dakle, mi, razumljeni kao tubitak, jesmo dato traženo egzemplatno biće koje će biti ono ispitivano pitanja bitka. Drugim rečim, ovde provedeno ispitivanje je pitanje o bitku kao onome pitanom gde smo mi kao tubitak ono ispitivano, koje se ispituje u pogledu na bitak a kako bi se došlo do smisla kao onoga propitanog na pitanju o bitku.

Dakle, mi u pitanju o bitku kao ono pitanom imamo bitak, a ispitujemo nas kao tubitak u njegovom bitku, jer smo mi biće koje kao jedan od načina vlatitog bitka ima ispitivanje, ali i mi smo oni koji uvek već borave unutar razumevanja bitka. Hajdeger ovde skreće pažnju da se ovde može učiniti da se radi o krugu u zaključivanju. Naime, mi nastojimo da odredimo biće u njegovom bitku - nas same kao tubitak, da bismo potom postavili pitanje o bitku. Čini se da se ovde pretpostavlja ono što se želi odrediti. Međutim, poenta nije, kako kaže Hajdeger, da se izađe iz kruga, već da se unutar njega ostane i da se u nejmu istraje. Setimo se ovde tzv. “Menonovog paradoksa” iz gde Menon upravo nastoji da ukaže na nemogućnost istraživanja, na šta Platonov Sokrat odgovara sa vlasitom idejom kružnog karaktera filozofskog istraživanja. Naime, situacija nije ili znamo apsolutno ili ne znamo apsolutno, već se istraživanje kreće unutar prethodnog predrazumevanja ili mnjenja i ide ka znanju - mi